

O Karlovi Gottovi se říkalo, že až umře, něco se zákonitě musí změnit. Bylo to zčásti nadsazené konstatování, které nicméně vhodně ukazuje na ikoničnost této osobnosti populární hudby.

{jathumbnail off}

Gott, jakoby by tady byl od nepaměti, ovlivňoval generace, jeho plakáty zdobily zdi našich (pra-pra) rodičů, nešlo ho nevnímat, bez ohledu na žánr, který člověk poslouchal nejraději. Mravokárci či hudební kritici si vždy našli mnoho důvodů k pranýřování.

Těm prvním ale bere vítr z plachet konstatování Gottových kolegů, kteří o něm v naprosté většině mluví s obdivem, včetně jednoho z předních zástupců disentu, Ivana "Magora" Jirouse. Pro kritiky je zase vítaným terčem Gottova lacinější osmdesátková produkce (případně vše, co přišlo poté). Jen těžko však lze ignorovat kvalitu repertoáru z let šedesátých i sedmdesátých, a samozřejmě mimořádnou kvalitu zpěvákova hlasu.

Karel Gott jako jeden z minima českých umělců uspěl v Americe, adorovalo jej Polsko, v Německu byl brán jako "domácí". Je celkem jedno, jaký postoj k němu kdo zaujímal.

Nyní je vhodné utlumit své názory a v tiché pokoře vzdát respekt největšímu zpěvákovi československých dějin.

Stokrát chválím Gottův čas - Broumovsko

Napsal uživatel Petr Štěpnička
Středa, 02 Říjen 2019 19:02

Foto z archivu Davida Novotného

.pagenavbar{z-index: 0;}

[zpět na článek](#)

.pagenavbar{z-index: 0;}

[zpět na článek](#)